

متن پرسش

سلام خدمت استاد: با توجه به اینکه در گفتار حضرتعالی سخن از «عبور از نیهیلیسم» به میان آمده است احساس کردم ممکن است در ذهن مخاطب شما این تصور شکل بگیرد که نیهیلیسم یک امر مذموم، منفی یا به معنای اخلاقی «بد» است و ما باید به نحوی از آن عبور کنیم تا به امری خوب و ممدوح برسیم. مستحضرید که چنین تلقی‌ای به دور از تفکر فلسفی و نگاه تاریخی است و قطعاً مراد شما چنین نیست. بنده با اشاره به سخن هایدگر مبنی بر اینکه نیست انگاری فراداد وجود در تاریخ ماست و به جای طفره رفتن از آن باید به استقبال آن رفت، سعی کردم در گفتگویی با آقای نجات بخش، به معنای فلسفی و انتولوژیک «عبور» از نیهیلیسم نزدیک شویم:

https://eitaa.com/varastegi_ir/1403 تقدیم به محضرتان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال جناب هایدگر روبروشدن بشر جدید با نیهیلیسم را مربوط به غفلت از وجود می‌داند و هرگز این امر، حضور ممدوحی نیست و بشر جدید باید به راه‌های عبور از نیهیلیسم بیندیشد و به قول آقای دکتر محمود خاتمی، همه فکر و ذهن هایدگر عبور از نیهیلیسم است. موفق باشید